

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

3 декември 2015 година *

„Обжалване — Регионална политика — Регионална оперативна програма за регион Пулия (Италия) Цел 1 (2000—2006 г.) — Намалване на първоначално отпуснатата от Европейския фонд за регионално развитие финансова помощ на Общността“

По дело C-280/14 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 9 юни 2014 г.,

Италианска република, за която се явява G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват D. Recchia и A. Steiblytė, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz (докладчик), председател на четвърти състав, изпълняващ функцията на председател на пети състав, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász и C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: P. Cruz Villalón,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 май 2015 г.,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

* Език на производството: италиански.

Решение

- 1 С жалбата си Италианската република иска отмяната на решение на Общия съд на Европейския съюз от 28 март 2014 г., Италия/Комисия (T-117/10, EU:T:2014:165, наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което последният отхвърля жалбата ѝ за отмяна на Решение C(2009) 10350 окончателен на Комисията от 22 декември 2009 година, с което се намалява финансовата помощ, отпусната на Италианската република от Европейския фонд за регионално развитие за оперативна програма в изпълнение на решение C(2000) 2349 на Комисията от 8 август 2000 г. за одобряване на Регионална оперативна програма POR Puglia Цел 1 (2000—2006 г.) (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година за определяне на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, стр. 1) предвижда в член 38, параграф 1:

„Без да се засяга отговорността на Комисията в изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз, държавите членки поемат на първо място отговорността за финансовия контрол на помощта“. За тази цел те предприемат по-специално следните мерки:

- а) проверяват, че системите за управление и контрол са изградени на място и се задействат по начин да осигурят ефикасно и равномерно използване на фондовете на Общностите;
- б) съобщават на Комисията описание на тези системи;
- в) уверяват се, че помощите се управляват в съответствие с приложимата правна уредба на Общността и, че фондовете на тяхно разположение се използват в съответствие с принципите на доброто финансово управление; [неофициален превод].

[...]“. [неофициален превод]

- 3 По смисъла на член 39, параграфи 1—3 от посочения регламент:

„1. На първо място държавите членки носят отговорността да разследват нередностите и да предприемат действия, когато се констатира важна промяна, която засяга същността или условията за осъществяване или контрол на помощта и за извършат необходимите финансови корекции.

Държавите членки прибягват до необходимите финансови корекции във връзка с единична или системна нередност. Тези корекции, към които пристъпват държавите членки се състоят в пълно или частично прекратяване на участието на Общността. [...]

2. Ако, след като пристъпи към необходимите проверки, Комисията заключи, че:

[...]

- в) съществуват сериозни пропуски в системите за управление и контрол, които биха довели до системни нередности,

Комисията преустановява съответните междинни плащания, като посочва своите мотиви, и иска от държавата членка да предостави своите забележки и при необходимост, да извърши корекции в определен срок.

Ако държавата членка оспори забележките на Комисията, последната я кани на изслушване, в което двете страни се опитват в дух на сътрудничество, основано на партньорство, да постигнат споразумение по забележките и заключенията които трябва да си извадят от тях.

3. При изтичането на периода, определен от Комисията, ако не бъде постигнато споразумение и ако държавата членка не е извършила корекциите и като се държи сметка за евентуалните забележки на държавата членка, Комисията може да реши в срок от три месеца;

[...]

б) да пристъпи към изискуемите финансови корекции, като откаже цялото или част от участието на Фондовете в съответната помощ.

Когато установява размера на корекцията, Комисията държи сметка, в съответствие с принципа за пропорционалността за естеството на нередността или за изменението както и за размера и финансовите последици на констатираните слабости в системите за управление и контрол на държавите членки.

[...]“.

4 Член 4 от Регламент (ЕО) № 438/2001 на Комисията от 2 март 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение на системите за управление и контрол на помощта, отпускана по структурните фондове (ОВ L 63, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 39), предвижда:

„Системите за управление и контрол включват процедури за проверка на предаването на съвместно финансираните продукти и услуги и действителността на деклариранияте разходи, както и за осигуряване на спазването на условията от съответното решение на Комисията съгласно член 28 от Регламент [...] № 1260/1999, като са в сила националните правила и правилата на Общността [...]

Процедурите изискват документиране на място на проверките на отделните операции. Документацията представя извършената работа, резултатите от проверката и взетите мерки по отношение на констатираните несъответствия. Ако физическите или административните проверки не са изчерпателни, а са извършени само върху извадки от операциите, в документацията се посочват избраните операции и се описва метода за получаване на извадките“.

5 Член 8 от този регламент гласи следното:

„Управляващият или разплащателният орган води отчет на сумите, подлежащи на възстановяване чрез вече извършени плащания на помощ, отпусната от Общността, и се уверява, че сумите са възстановени без неоправдано закъснение. След възстановяването разплащателният орган връща сумите от възстановените неправилни плащания заедно с лихвите, дължими за забава, чрез приспадане на въпросните суми от следващия си отчет за разходите и следващото искане за помощ, отправено до Комисията или, ако това се окаже недостатъчно, чрез връщане на средства на Общността. [...]“.

6 Член 9 от посочения регламент, озаглавен „Заверка на разходите“, предвижда, че удостоверенията, отнасящи се до отчетите за междинните и окончателните разходи, се изготвят от лице или служба от органа платец, който е функционално независим от всички служби, одобряващи исканията. Освен това този член уточнява по-специално, заверките, които този орган следва да извърши, преди да завери тези отчети за разходите.

- 7 Член 10 от същия регламент, озаглавен „Проверка на операциите чрез извадки“, предвижда:
- „1. Държавите членки организират проверки на операциите на основата на подходящи извадки, като тези проверки имат за цел по-специално да:
- а) проверят ефективността на внедрените системи за управление и контрол;
 - б) проверят изборително на основата на анализ на риска декларациите за разходите, извършени на различни нива.
2. Проверките, извършени преди приключването на всяка помощ, обхващат поне 5 % от общите приемливи разходи и се основават на представителна извадка от одобрените операции, като вземат предвид разпоредбите на параграф 3. Държавите членки се стараят да разпределят равномерно осъществяването на проверките за съответния период. Те осигуряват подходящо разделяне на задачите между тези проверки и процедурите за изпълнение и плащане, свързани с операциите.
3. При избора на извадка от операциите, които се проверяват, се взема предвид:
- а) необходимостта от проверка на операции от достатъчно разнообразни видове и големини;
 - б) всички рискови фактори, установени при национални проверки или проверки на Общността;
 - в) съсредоточаването на операциите в някои междинни органи или някои крайни бенефициери, така че основните междинни органи и крайни бенефициери да бъдат проверени поне веднъж преди приключването на всяка помощ“.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 8 С Решение C(2000) 2349 от 8 август 2000 г. Комисията одобрява Регионална оперативна програма POR Puglia Цел 1 за периода 2000—2006 г. (наричана по-нататък „Програма POR Puglia“) и предоставя на италианските органи сумата от 1 721 827 000 EUR по Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР).
- 9 В течение на 2007 г. Комисията извършва одит на системите на управление и контрол, въведени от компетентните органи по тази програма, и заключава, че последните не са създали системи на управление и контрол, гарантиращи добро финансово управление на помощта по ЕФРР, и че въведените системи не гарантират достатъчно точността, редовността и допустимостта на исканията за плащане.
- 10 Като приема, че Италианската република не е изпълнила задълженията си по силата на членове 4 и 8—10 от Регламент № 438/2001 и че пропуските, установени в системите за управление и контрол, биха довели до системни нередности, с Решение C(2008) 3340 от 1 юли 2008 г. Комисията спира междинните плащания по ЕФРР за Програма POR Puglia. Посочената институция определя на Италианската република срок от три месеца, за да извърши проверки и да направи необходимите корекции, за да гарантира, че участието на ЕФРР обхваща само допустимите разходи.
- 11 По време на одитна мисия, проведена през януари 2009 г., Комисията констатира, че изискванията, поставени в посоченото решение, не са спазени в определения срок. Одиторите на Съюза са установили множество нередности по отношение на проверките, осъществени от управляващия орган съгласно член 4 от Регламент № 438/2001 (наричани по-нататък

„проверките от първо ниво“), функционирането на разплащателния орган и проверките, извършени от контролния орган съгласно член 10 от Регламент № 438/2001 (наричани по-нататък „проверките от второ ниво“). Комисията заключава, че липсва разумна гаранция, че системите на управление и контрол на Програма POR Puglia позволяват ефикасно да се гарантира законосъобразността, редовността и точността на декларираните разходи за период от началото на периода на планиране до датата на спиране на междинните плащания.

- 12 С писмо от 3 април 2009 г. Комисията съобщава заключенията си на италианските власти, като ги информира, че възнамерява да предложи корекция на финансовата помощ на ЕФРР в размер на 10 %, предвид декларираните разходи по въпросната програма до датата на спиране на междинните плащания. Италианската република възразява срещу прилагането на тази фиксирана корекция и иска отмяна на спирането на междинните плащания. Съгласно член 39, параграф 2 от Регламент № 1260/1999 е проведено изслушване на 30 септември 2009 г.
- 13 Със спорното решение Комисията намалява финансовата помощ, отпусната от ЕФРР на Програма POR Puglia за периода 2000—2006 г., като прилага фиксираната корекция от 10 % върху отчетите за разходите до датата на спиране на междинните плащания. Съгласно член 1 от това решение отпусната по ЕФРР помощ се намалява със сумата от 79 335 741,11 EUR.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 14 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 5 май 2010 г., Италианската република иска да се отмени спорното решение.
- 15 В подкрепа на своята жалба тази държава членка изтъква четири правни основания. Първото и второто основание са изведени от изопачаване на фактите и от нарушение на член 39, параграф 2, буква в) и параграф 3 от Регламент № 1260/1999 по отношение на проверките от първо ниво, функционирането на разплащателния орган, както и проверките от второ ниво. С третото си основание посочената държава членка твърди липса на мотиви и нарушение на член 39, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1260/1999. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 12 от Регламент № 1260/1999 и член 4, първа алинея от Регламент № 438/2001 и от липса на компетентност на Комисията.
- 16 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата на Италианската република.

Искания на страните

- 17 Италианската република иска от Съда:
- да отмени обжалваното решение,
 - в съответствие с член 61 от Статута на Съда на Европейския съюз да отмени спорното решение,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 18 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди Италианската република да заплати съдебните разноски.

По жалбата

- 19 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три основания.

По първото основание

Доводи на страните

- 20 С първото основание Италианската република изтъква, че в точка 37, както и в точка 50 и сл. от обжалваното решение Общият съд е нарушил принципа на състезателност и задължението за мотивиране, тъй като е разгледал заедно първото и второто основание относно ефективността и надеждността, от една страна, на проверките от първо ниво, извършени от управляващите органи и от разплащателния орган, и от друга страна, проверките от второ ниво, извършени от контролния орган.
- 21 Посочената държава членка поддържа, че съгласно принципа на състезателност Общият съд е бил длъжен да разгледа поотделно тези две основания, които повдигат различни фактически въпроси, отнасящи се до работата на различни органи и твърде различни нередности, установени в спорното решение. Освен това, като е разгледал заедно двете основания, Общият съд автоматично прехвърлил към едно от двете основания съображенията, приложени към другото.
- 22 Като е разгледал заедно първото и второто основание, Общият съд пренебрегнал и задължението си за мотивиране на решенията си. Всъщност той пропуснал да изложи по също толкова подробен начин, както в жалбата мотивите, поради които приема за неоснователни доводите, които изтъква Италианската република, за да оспори всяка от нередностите, които в своята съвкупност съставляват основата на спорното решение.
- 23 Комисията оспорва основателността на доводите на Италианската република.

Съображения на Съда

- 24 Съгласно практиката на Съда по общо правило принципът на състезателност предполага правото на страните в процеса да се запознаят с фактите и документите, на които ще бъде основано съдебно решение, както и да обсъдят представените пред съда доказателства и становища и правните основания, които съдът разглежда служебно и върху които възнамерява да основе своето решение (решения Комисия/Ирландия и др., C-89/08 P, EU:C:2009:742, точки 52 и 55 и Преразглеждане M/ЕМЕА, C-197/09 RX-II, EU:C:2009:804, т. 41).
- 25 В това отношение следва да се констатира, че Италианската република е можела ефективно да изрази становище пред Общия съд относно констатираните нередности в спорното решение, що се отнася до проверките от първо ниво, функционирането на разплащателния орган, както и проверките от второ ниво. Освен това, както по-специално следва от точки 40, 48 и 60—66 от обжалваното решение, Общият съд е взел предвид и доводите, с които посочената държава оспорва фактическото съществуване на тези нередности.
- 26 Що се отнася до задължението за мотивиране, Общият съд не може да бъде упрекнат, че се е въздържал да даде отговор на всички подробности от доводите, с които Италианската република оспорва установените в спорното решение нередности. Действително от постоянната съдебна практика следва, че задължението на Общия съд по член 36 и член 53, първа алинея от Статута на Съда да мотивира решенията си, не изисква от него да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с мотивите, на които се основава Общият съд, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол в рамките на производство по

обжалване (решения Coop de France bétail et viande и др./Комисия, C-101/07 P и C-110/07 P, EU:C:2008:741, т. 75 и цитираната съдебна практика, A2A/Комисия, C-318/09 P, EU:C:2011:856, т. 97 и Франция/Комисия, C-559/12 P, EU:C:2014:217, т. 86).

- 27 В разглеждания случай следва да се отбележи, че мотивите, съдържащи се в точки 69—77 и 79—92 от обжалваното решение, могат да позволят както на Италианската република да узнае причините, поради които Общият съд е отхвърлил всички доводи, с които тази държава оспорва забавянията при изпълнението на проверките от първо и второ ниво, липсата на надеждност на предложените корекции и неправилното функциониране на разплащателния орган, така и на Съда да разполага с достатъчно елементи, за да упражни своя контрол. Освен това в точки 60—63 от обжалваното решение Общият съд е обяснил причините, които са го накарали да не се произнесе по твърдяната липса на всяка от конкретните нередности, установени от одиторите на Съюза през януари 2009 г., що се отнася до проверките от първо и второ ниво. Следователно следва да се отхвърли също като неоснователен доводът, изведен от неспазване на задължението на Общия съд да мотивира решенията си.
- 28 Що се отнася до отправения към Общия съд упрек, че е приложил едно и също съображение към различни правни и фактически въпроси, следва да се констатира, че този упрек води началото си от явно неправилно тълкуване на обжалваното решение. Действително, обратно на твърдяното от Италианската република, Общият съд е оценил подробно и поотделно, на първо място, фактическите и правните въпроси, отнасящи се до проверките от първо ниво, в точки 69—71 и 79—81 от обжалваното решение, а впоследствие въпросите, отнасящи се до проверките от второ ниво, в точки 72—77 и 82—87 от посоченото решение, и на последно място, въпросите, отнасящи се до разплащателния орган, в точки 88—92 от него.
- 29 Следователно първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто и третото основание

Доводи на страните

- 30 Второто основание за обжалване, независимо от недостатъчно структурирания характер на изложеното разсъждение, може да се разбира като разделено на четири части.
- 31 С първата част от това основание Италианската република поддържа, че в точки 40, 63 и 88—93 от обжалваното решение Общият съд е изопачил представените пред него факти и доказателства. Изопачаването, с което са опорочени тези точки от обжалваното решение, според тази държава членка означава, че Общият съд е нарушил и член 39 от Регламент № 1260/1999, член 9 от Регламент № 438/2001, както и принципите на пропорционалност и партньорство.
- 32 В рамките на втората част от посоченото основание Италианската република изтъква, че в точки 60—63 от обжалваното решение Общият съд неправилно е приел, че не е необходимо да се разглеждат доказателствата, предоставени в подкрепа на оспорването на съществуването на нередностите, установени от одиторите на Съюза в извадка от проверки от първо ниво, извършени през януари 2009 г. Действително в точка 40 от мотивите към спорното решение, която поставя акцента върху факта, че италианските власти не са отстранили посочените нередности, ставало ясно, че Комисията действително ги е взела предвид в спорното решение. Освен това в точки 78—81 от обжалваното решение сам Общият съд взел предвид тези твърдени нередности, за да констатира, че проверките от първо ниво не са били надеждни.

- 33 При липсата на доказателство за съществуването на конкретни нередности относно проверките от първо ниво, установени при одита, осъществен от Комисията през януари 2009 г., обаче Общият съд е трябвало да констатира, че спорното решение противоречи на член 39, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1260/1999, и по-специално че фиксираната корекция от 10 % е очевидно непропорционална.
- 34 С третата част от второто основание за обжалване Италианската република поддържа, че спорното решение противоречи на принципите на пропорционалност и партньорство, закрепени в член 39 от Регламент № 1260/1999, доколкото налага фиксирана корекция от 10 % и по отношение на нередностите, отнасящи се до възлагането на допълнителни работи или извършени инженерни услуги, при положение че италианските власти са предложили фиксирани корекции от 25 % за тези нередности. Ето защо в точка 60 от обжалваното решение Общият съд не можел да се ограничи да констатира, че тези корекции са били взети предвид от Комисията при изчисляването на окончателния размер на намаляването на помощта на ЕФРР.
- 35 На последно място, с четвъртата част на това основание Италианската република се позовава на нарушение на член 4 от Регламент № 438/2001 и на принципите за разпределение на доказателствената тежест.
- 36 Третото основание за обжалване може да се разбира като разделено на четири части.
- 37 Първата част на това основание е изведена от изопачаване на фактите и доказателствените елементи, опорочаващо точки 72—74 от обжалваното решение. Това изопачаване според Италианската република означава, че Общият съд е нарушил и член 39 от Регламент № 1260/1999, принципите на пропорционалност и партньорство, както и член 10 от Регламент № 438/2001.
- 38 С втората част на посоченото основание Италианската република, като приема, че проверките от второ ниво е трябвало да достигнат предвиденото в член 10 равнище на контрол преди приключването на въпросната програма, твърди, че Общият съд е нарушил посочения член. Всъщност от текста на този член, съгласно който проверките от второ ниво е трябвало да бъдат извършени по отношение най-малко на 5 % от удостоверените разходи „преди приключването на всяка намеса“, следвало, че системата от проверки от второ ниво е трябвало да бъде оценена преди всичко към момента на това приключване.
- 39 Освен това в рамките на третата част на същото основание Италианската република упреква Общия съд, че в точки 84—86 от обжалваното решение е приел, че доводът, съгласно който корекциите вследствие на проверките от второ ниво възлизат не на 30 950 978,33 EUR, а на 59 186 909 EUR, е ирелевантен, тъй като Комисията е взела предвид тези корекции изцяло при преценката си на общата сума на корекциите вследствие на проверките от първо и второ ниво заедно и тя възлиза на 95 672 043,08 EUR.
- 40 Четвъртата част от третото основание за обжалване е изведено от нарушение на принципите за разпределение на доказателствената тежест.
- 41 Комисията прави възражение за недопустимост на второто и третото основание за обжалване, които според нея представляват само възпроизвеждане на доводите, представени на първа инстанция, тъй като всъщност целели повторна преценка по съществуването на делото от Съда. При всички положения тези основания били лишени от основателност.

Съображения на Съда

– По допустимостта на второто и третото основание

- 42 Следва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика, от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз и член 168, параграф 1, буква г) от Процедурния правилник на този съд следва, че жалбата трябва точно да посочва пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и конкретните правни доводи, с които се подкрепя това искане (вж. по-специално решения Испания/Комисия, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, т. 43 и Ezz и др./Съвет, C-220/14 P, EU:C:2015:147, т. 111 и цитираната съдебна практика). В това отношение в член 169, параграф 2 от посочения процедурен правилник се уточнява, че с изтъкнатите правни основания и доводи ясно се указват оспорените части от мотивите на съдебния акт на Общия съд.
- 43 Ето защо жалба, която само повтаря или възпроизвежда буквално вече изложени пред Общия съд правни основания и доводи, не отговаря на изискването за мотивираност, произтичащо от тези разпоредби. Въпреки това, ако един от жалбоподателите оспорва тълкуването или прилагането на правото на Съюза от Общия съд, правните проблеми, разгледани в първата инстанция, могат отново да бъдат разисквани в рамките на обжалването. Всъщност, ако жалбоподателят не би могъл да основе жалбата си пред Съда на вече изложени пред Общия съд правни основания и доводи, производството по жалбата отчасти би се обезсмислило (вж. в този смисъл решения Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 46 и 47 и Испания/Комисия, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, т. 44 и 45 и цитираната съдебна практика).
- 44 Що се отнася до възражението за недопустимост, направено от Комисията, следва да се констатира, че с второто и третото си основание Италианската република не се стреми просто към преразглеждане на представената пред Общия съд жалба, а оспорва направените от този съд констатации, съдържащи се в конкретни точки от обжалваното решение, които тя смята за опорочени както от изопачаване на фактите и доказателствата, така и от други грешки при прилагането на правото. Следователно, обратно на твърдяното от Комисията, второто и третото основание не представляват просто възпроизвеждане на вече изтъкнати на първа инстанция доводи, а всъщност са насочени срещу съществена част от мотивите на обжалваното решение, поради което позволяват на Съда да упражни своя контрол.
- 45 Ето защо възражението за недопустимост на Комисията трябва да се отхвърли.
- 46 Що се отнася до нарушението на член 4 от Регламент № 438/2001, твърдяно в рамките на четвъртата част от второто основание за обжалване, и на принципите за разпределение на доказателствената тежест, изтъкнато както в рамките на четвъртата част на второто основание, така и в рамките на четвъртата част на третото основание, следва да се отбележи, че макар Италианската република да посочва тези грешки при прилагането на правото в предходната точка във връзка с разсъжденията по второто и третото основание, тези разсъждения не съдържат никакво посочване на точки от обжалваното решение, които евентуално са опорочени от посочените грешки при прилагането на правото, нито доводи, с които да се установи в какво отношение Общият съд допуснал тези грешки. Следователно тези част от второто и третото основание са недопустими.
- 47 Що се отнася до третата част от третото основание, макар Италианската република да оспорва констатациите, съдържащи се в точки 84—86 от обжалваното решение, на основание, различно от изопачаването на данните, следва да се посочи, че тя все пак не споменава принципа или правната норма, която Общият съд нарушил, като е приел, че законосъобразността на спорното решение не е засегната от евентуалната грешка, допусната от Комисията по отношение на

индивидуализацията на определени корекции, предложени от италианските власти като корекции вследствие на проверки от второ ниво, тъй като тя е отчела изцяло тези корекции в спорното решение.

- 48 Следователно четвъртата част на второто основание и третата част на третото основание, доколкото последната част не е изведена от изопачаване на данните, и четвъртата част на третото основание трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 49 Впрочем, що се отнася до доводите, с които Италианската република упреква Общия съд, затова че е изопачил съдържанието на писмо от 15 юни 2009 г., следва да се отбележи, че тя не уточнява до кои точки от обжалваното решение се отнасят тези оплаквания. Поради това тези доводи също трябва да бъдат отхвърлени като недопустими.

– По съществуващото на първата част от второто основание и на първата и третата част на третото основание

- 50 С първата част от второто основание за обжалване и първата и третата част на третото основание, които следва да се разгледат заедно, Италианската република изтъква, че констатациите, съдържащи е в точки 40, 63, 72—74, 84—86 и 88—93 от обжалваното решение, са доказателство за неправилно разбиране на жалбата ѝ и са опорочени от изопачаване на фактите и доказателствата. Това изопачаване означавало, че Общият съд е нарушил и член 39 от Регламент № 1260/1999, членове 9 и 10 от Регламент № 438/2001, както и принципите на пропорционалност и партньорство.
- 51 Следва да се припомни, че от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда следва, че единствено Общият съд е компетентен, от една страна, да установява фактите, освен когато фактическата неточност в неговите констатации следва от представените му доказателства, и от друга страна, да прави преценка на тези факти (вж. решение Комисия/Aalberts Industries и др., C-287/11 P, EU:C:2013:445, т. 47 и цитираната съдебна практика). Следователно освен в случай на изопачаване на посочените доказателства тази преценка не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда (вж. решения Lafarge/Комисия, C-413/08 P, EU:C:2010:346 т. 15 и Activision Blizzard Germany/Комисия, C-260/09 P, EU:C:2011:62, т. 51 и цитираната съдебна практика).
- 52 Подобно изопачаване е налице, когато, без да се основава на нови доказателства, преценката на наличните доказателства е явно неправилна (решение Comitato „Venezia vuole vivere“ и др./Комисия, C-71/09 P, C-73/09 P и C-76/09 P, EU:C:2011:368, т. 153 и цитираната съдебна практика). Въпреки това изопачаването трябва ясно да личи от доказателствата по делото, без да е необходимо да се прибегва до нова преценка на фактическите обстоятелства и на доказателствата (решение General Motors/Комисия, C-551/03 P, EU:C:2006:229, т. 54). Впрочем, когато жалбоподателят твърди изопачаване на доказателствата от Общия съд, той трябва точно да посочи доказателствата, за които се твърди, че са били изопачени от него, и да покаже грешките в преценката, които според него са навели Общия съд на това изопачаване (вж. в този смисъл решения Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 50 и PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic, C-281/10 P, EU:C:2011:679, т. 78).
- 53 Следва да се констатира, че доводите, насочени срещу точки 40, 63 и 72 от обжалваното решение, водят началото си от явно неправилно тълкуване на посоченото решение. Що се отнася до точки 40 и 72, Общият съд не може да бъде упрекнат, че е пренебрегнал съдържанието на жалбата на Италианската република, като е приел, че същата не оспорва никоя от нередностите, установени в извадката от проверки от първо и второ ниво, извършени

през януари 2009 г., или че оспорва само някои от тях. Напротив, от точки 60—64 от обжалваното решение ясно следва, че Общият съд действително е взел предвид факта, че Италианската република оспорва всички тези нередности.

- 54 Обратно на твърдяното от Италианската република, от точка 63 от обжалваното решение не може да бъде направен извод, че според Общия съд спорното решение е необосновано по отношение на тези нередности. Всъщност Общият съд изрично констатира в точка 63 във връзка с точка 58 от обжалваното решение, че конкретните нередности, установени от одиторите на Съюза през януари 2009 г., представляват „едно от оплакванията“ срещу функционирането на системата на управление и контрол, въведена по Програма POR Puglia.
- 55 Що се отнася до констатациите, съдържащи се в точки 73 и 74, 84—86 и 88—93 от обжалваното решение, следва да се констатира, че Италианската република не е доказала в какво отношение констатациите на Общия съд представляват изопачаване на документите, на които тя се позовава.
- 56 Следователно следва се отхвърлят всички доводи, изведени от изопачаване на фактите и доказателствата, отчасти като недопустими и отчасти като неоснователни.
- 57 При тези условия доводите, изведени от нарушение на член 39 от Регламент № 1260/1999, на членове 9 и 10 от Регламент № 438/2001 и на принципите на пропорционалност и партньорство, които Италианската република основава на евентуалното изопачаване, изтъкнато по отношение на точки 40, 63, 72—74 и 88—93 от обжалваното решение, също така не могат да бъдат приети.
- 58 Следователно първата част от второто основание за обжалване и първата и третата част на третото основание следва се отхвърлят отчасти като недопустими и отчасти като неоснователни.

– По съществуването на втората част на третото основание

- 59 С втората част на третото основание за обжалване Италианската република упреква Общия съд, че в точка 76 от обжалваното решение е изтъквал неправилно член 10 от Регламент № 438/2001, като е приел, че за да се оборят съмненията относно надеждността на въпросната система на управление и контрол, не е достатъчно да се установи, че е достигнато равнище на проверките, предвидени в този член към момента на приключване на намесата на ЕФРР в Програма POR Puglia.
- 60 В това отношение е достатъчно да се посочи, че от самия текст на член 10, параграф 2 от Регламент № 438/2001, съгласно който държавите членки се стараят да разпределят проверките, които трябва да бъдат извършени преди приключването на намесата на ЕФРР равномерно за цялото времетраене на съответния период, следва, че проверките от второ ниво трябва да бъдат оперативни през цялата продължителност на тази намеса, а не само към момента на приключването ѝ.
- 61 Следователно втората част на третото основание трябва да бъде отхвърлена по същество.

– По съществуването на втората част на второто основание

- 62 С втората част на второто основание Италианската република оспорва констатациите, съдържащи се в точки 60—63 от обжалваното решение. Тя изтъква, че тъй като спорното решение се основава и на нередностите, установени от одиторите на Съюза в извадка от проверки от първо ниво, извършени през януари 2009 г., Общият съд не можел да се произнесе

относно законосъобразността на спорното решение по отношение на член 39, параграфи 2 и 3 от Регламент № 1260/1999 и на принципа на пропорционалност, без да е разгледал доводите, с които тя оспорва наличието на тези нередности. Освен това, в точки 78—81 от обжалваното решение, сам Общият съд взел предвид посочените нередности, за да констатира, че проверките от първо ниво не са надеждни.

- 63 В това отношение следва да се припомни постоянната съдебна практика относно Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), съгласно която, тъй като съответната държава членка е в най-добро положение при събирането и проверката на необходимите за приключване на сметките на ФЕОГА данни, за да докаже наличието на нарушение на правилата на общата организация на селскостопанските пазари, Комисията трябва не да докаже изчерпателно, че извършените от националните администрации проверки са недостатъчни или че предоставените от тях данни са неверни, а да представи доказателство за сериозно и разумно съмнение, което тя изпитва относно тези проверки или тези данни (вж. в този смисъл решения Гърция/Комисия, C-300/02, EU:C:2005:103, т. 34 и 36 и цитираната съдебна практика, както и Дания/Комисия, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, т. 80 и 81).
- 64 Съответната държава членка от своя страна не би могла да обори констатациите на Комисията, които са в основата на това доказателство за сериозно и разумно съмнение, което тя изпитва, без да подкрепи своите собствени твърдения с доказателства за наличието на надеждна и действаща система за контрол. Щом като не успява да докаже, че констатациите на Комисията са неточни, то същите представляват елементи, които могат да породят сериозни съмнения относно прилагането на адекватни и ефективни мерки за наблюдение и контрол (вж. решение Дания/Комисия, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, т. 82 и цитираната съдебна практика).
- 65 Следователно задължение на държавата членка е да представи най-подробни и изчерпателни доказателства за извършените проверки или представените от нея данни и при необходимост — за неточността на твърденията на Комисията (решения Гърция/Комисия, C-300/02, EU:C:2005:103, т. 36 и цитираната съдебна практика, както и Дания/Комисия, C-417/12 P, EU:C:2014:2288, т. 83).
- 66 Произтичащите от тази съдебна практика принципи намират приложение *mutatis mutandis* и по отношение на ЕФРР, като това не се оспорва от Италианската република на съдебното заседание. С оглед на структурата на системата на управление и контрол, въведена с член 38, параграф 1 от Регламент № 1260/1999, съгласно който държавите членки поемат на първо място отговорността за финансовия контрол на намесите на ЕФРР, те действително са в най-добро положение при събирането и проверката на данните във връзка с тези намеси.
- 67 В разглеждания случай Италианската република оспорва факта, че Общият съд не е взел предвид елементи, с които тя е оспорила наличието на установените от одиторите на Съюза нередности в извадката от проверки от първо и второ ниво, извършени през януари 2009 г. В това отношение следва да се посочи, че съгласно направените от Общият съд констатации, съдържащи се в точка 63 от обжалваното решение, тези нередности представляват само едно от оплакванията срещу функционирането на системата на управление и контрол, въведена по Програма POR Puglia, и че спорното решение се основава и на „други празноти“, присъщи на тази система, които могат да породят сериозни и разумни съмнения в надеждния и разумен характер на посочената система.
- 68 От разглеждането на първата част на второто основание и на първата до третата част на третото основание, изводите от което се съдържат в точки 58 и 61 от настоящото решение, обаче следва, че Общият съд не е допуснал грешка при прилагането на правото, като е отхвърлил всички доводи, с които Италианската република оспорва констатациите, които са в основата на тези

пропуски в системата на управление и контрол, въведени по Програма POR Puglia, дължащи се на закъснения в изпълнението на проверките от първо ниво, за липса на надеждност на предложените корекции и за нарушено функциониране на разплащателния орган.

- 69 Ето защо в съответствие със съдебната практика, цитирана в точки 63—65 от настоящото решение, Общият съд е приел в точка 63 от обжалваното решение, че не е необходимо да се произнася относно оспореното от Италианската република наличие на конкретни нередности, установени при проверката, осъществена през януари 2009 г.
- 70 Следва да се добави, че в жалбата си Италианската република не оспорва точки 109—118 от обжалваното решение, в което Общият съд е приел, че приложената фиксирана корекция е пропорционална, като се основава на пропуските на тази система на управление и контрол, свързани със закъснения в осъществяването на проверките, с липсата на надеждност на предложените корекции и с нарушеното функциониране на разплащателния орган, които могат да породят сериозни и разумни съмнения в надеждния и разумен характер на посочената система.
- 71 Що се отнася до упрека, че в точки 78—81 от обжалваното решение сам Общият съд взел предвид конкретните нередности, установени в извадката от проверки от първо ниво, извършени през януари 2009 г., следва да се отбележи, че не тези конкретни нередности са предмет на съдържащите се в тези точки съображения, а съмненията относно практиката в областта на финансовите корекции, приложена от италианските органи.
- 72 Ето защо Общият съд не може да бъде упрекнат, че е взел предвид в точки 78—81 от обжалваното решение направените от Комисията констатации по повод надеждността на финансовите корекции, предложени от италианските органи, след като в точки 60—63 от посоченото решение приема, че не е необходимо да се произнася относно наличието на нередностите, установени от одиторите на Съюза в извадка, осъществена през януари 2009 г..
- 73 При това положение втората част от второто основание трябва да бъде отхвърлена по същество.

– По съществуващото на третата част от второто основание

- 74 С третата част от второто основание за обжалване Италианската република оспорва съдържащата се в точка 60 от обжалваното решение констатация, тъй като противоречала на принципите на пропорционалност и партньорство, закрепени в член 39 от Регламент № 1260/1999, доколкото налага фиксирана корекция от 10 %, при положение че италианските власти са предложили фиксирани корекции от 25 % по отношение на нередностите, отнасящи се до възлагането на допълнителни работи или извършени инженерни услуги, установени от одиторите на Съюза през януари 2009 г.
- 75 В това отношение следва да се констатира, че предложените от италианските власти корекции се отнасят само до определени конкретни нередности, установени от одиторите на Съюза през януари 2009 г. Видно обаче от точка 69 от настоящото решение, Общият съд е можел да приеме, без да допусне грешка при прилагането на правото, че твърдяното несъществуване на конкретните нередности не засяга законосъобразността на спорното решение. При тези условия Общият съд не е допуснал нарушение на посочените в предходната точка принципи, като е констатирал в точки 60 и 62 от обжалваното решение, че доводите, изведени от тези корекции, които Комисията е отчела при изчисляването на окончателния размер на намаляването на помощта на ЕФРР, са ирелевантни за отмяната на спорното решение.
- 76 Следователно третата част на второто основание за обжалване трябва да се отхвърли по същество.

77 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да бъде отхвърлена в нейната цялост като отчасти недопустима и отчасти неоснователна.

По съдебните разноски

78 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане Италианската република да се осъди да заплати съдебните разноски и последната е загубила делото, Италианската република следва да се осъди да заплати съдебните разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Италианската република да заплати съдебните разноски.**

Подписи